

[Helesen.]

den er relativt meget billig og let at opbygge, og i betragtning af de store værdier, der årligt går tabt for samfundet, er det på høje tid, vi kommer i gang dermed.

Må jeg i denne forbindelse henlede den højtærede ministers opmærksomhed på det forsøg på kystsikring, der blev skabt mulighed for i 1953 ved, at daværende socialminister Poul Sørensen gennemførte en bevilling på 5 000 kr. dels til afhjælpning af arbejdsløsheden i Rubjerg-Mårup kommune, dels til opsætning af risfaskiner til værn mod havets nedbrydning af kysten ved Lønstrup. Jeg må i samme forbindelse oplyse, at bevillingen først blev givet, efter at sagen var afvist i trafikministeriet.

Jeg må beklage, at man ikke fra myndighedernes side har fulgt virkningerne op af det foretagne forsøg. Det er min overbevisning, at hvis man skal nå frem til den rigtige opstilling af den nævnte kystsikring, så skulle man have fulgt forsøget op og undersøgt kystsikringens virkninger og holdbarhed efter hver storm.

Ser man i dag på kystsikringen ved Lønstrup, der blev opstillet for ca. 9 år siden, forbavses man over dens gode virkninger; til trods for at de delvis opslidte risfaskiner ikke er blevet fornyet i mellemtiden, har skrænten alligevel holdt dér. Det tidligere åbne brud er nu helt bevokset.

Under henvisning til de fortsat store ødelæggelser, der finder sted, kaldes der nu på et initiativ fra myndighedernes side. Overfredningsnævnet har lige bevilget store beløb til fredning af de arealer, som havet nu æder af. Skal der være nogen mulighed for en effektiv indgriben, må der skabes faste rammer for den plan, der skal følges.

I 1953 fik sandflugtskommissionen overladt opbygningen af den omtalte kystsikring med teknisk assistance fra vejvæsenet. Jeg ville finde det helt naturligt og rigtigt, om man lod sandflugtskommissionen fungere som kystnævn med teknisk bistand fra vejvæsenet, således at kystsikringen fik et årligt eftersyn i lighed med sanddæmpningen i fredsklitten.

Må jeg til slut spørge den højtærede minister: vil ministeren gå videre med kystsikringen på baggrund af forsøget fra Lønstrup, som jeg har omtalt, og derunder også fremskaffe de fornødne bevillinger?

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): I anledning af det ærede medlems spørgsmål skal jeg oplyse, at den omtalte kystsikring med risfaskiner ved Lønstrup er gennemført i 1954 med tilskud fra økonomi- og arbejdsministeriet.

Man sikrede dengang området mellem Lønstrup Bæk og landingspladsens søndre dækningshøfde samt et 66 m langt parti af skråningsfoden syd for bækken. Denne sidstnævnte sikring er i dag helt forsvundet. Derimod findes endnu i ret god vedligeholdelsesstand sikringen imellem bækken og landingspladsens søndre høfde, og yderligere findes på bækkenes sydside et par korte faskinrækker, der i 1958 er opsat af kommunen på egen bekostning. Bevaringen af sikringen mellem landingspladsen og bækken skyldes efter vandbygningsvæsenets opfattelse dog, at sikringen bl. a. er beskyttet af høfden ved landingspladsen. Efter vandbygningsvæsenets opfattelse har de udførte sikringer med risfaskiner stort set været værdiløse.

Såfremt en sikring af strækningen fra Lyngby Mølle til Skallerup Strand skulle gennemføres, måtte den foretages med mere robuste materialer, f. eks. med sten som ved Gl. Skagen, men udgifterne til sådanne anlæg vil blive af et betydeligt omfang, og eventuelle overvejelser herom må ses i sammenhæng med, at bebyggelsen for hele den del af strækningen, der er truet — bortset fra ganske enkelte huse, som er beregnet til helårsbeboelse — kun består af ganske lette og for det meste letflyttelige sommerhuse, hvortil kommer, at de truede partier kun omfatter mindre værdifuld landbrugsjord.

Jeg må måske hertil føje, at det jo ikke er rigtigt, hvis det ærede medlem har den opfattelse, at der ikke ofres penge på kystsikring. Jeg vil gerne minde om, at vi i løbet af de senere år har ofret meget store beløb, millionbeløb, til sikring over på den jyske vestkyst; men det er klart, at når man skal bedømme udgifterne til disse sikringer, må man se dem i et vist forhold til, hvad det er, man sikrer. Det er ikke meget rimeligt at ofre mange millioner på ganske værdiløs jord, men hvis man på disse områder nærer ønske om, at ministeriet for offentlige arbejder skal træde ind i billedet, ville det være rimeligt, om man fra den pågældende